

DECIZIE

In numele Legii

17 aprilie 2014

m.Bălți

Colegiul Penal al Curtii de Apel Bălți

având în componența sa:

Președintele ședinței de judecată: V.Toma

Judecătorii: V.Tripaduș, E.Ratoi

Cu participarea :

Grefierului: D.Balan

Procurorului: L.Pasat, A.Formusatii

Avocatului: Gh.Ionaș

a judecat în ședinta publică, în ordine de apel, apelul, declarat de către avocatul Gheorghe Ionaș, împotriva sentinței din 19.06.2013, adoptată de judecătoria Bălți, pe cauza penală în privința lui

xxxxNUMExxx, nascută la xxxxDATA_NASTERIIxxxx, originară și domiciliată în mun., str.xxxxORAS_SATxxxx 63/1/xxxxORAS_SATxxxx, moldovean, studii superioare, nesupusă serviciului militar, temporar nu lucrează, căsătorită, la întreținere doi copii minori, fără antecedente penale, cetățean R. Moldova;

xxxxNUMExxx, nascută la xxxxDATA_NASTERIIxxxx, originară din s. Onișcani, r-l Călărași și domiciliată mun. Chișinău. str. Independenței. xxxxORAS_SATxxxx xxxxORAS_SATxxxx, moldoveancă, studii superioare, nesupusă serviciului militar, deține funcția de manager la SRL „Sibcom&CO”, căsătorită, la întreținere doi copii minori, fără antecedente penale, cetățean R. Moldova;

Termenul examinării cauzei:

- **în instanța de fond   08.10.2012-19.06.2013**
- **în instanța de apel   15.07.2013-14.05.2013**

Procedura de citare a fost îndeplinită.

Inculpatele xxxxNUMExxx și xxxxNUMExxx, asistate de avocatul ales Gheorghe Ionaș, au sustinut apelul și au solicitat admiterea lui în sensul declarat.

Procurorul a pledat pentru respingerea apelului ca fiind neîntemeiat.

Cercetand apelul declarat, Colegiul penal,-

A constatat:

1.Prin sentința judecătoriei Bălți din 19.06.2013, **xxxxNUMExxx** și **xxxxNUMExxx** au fost recunoscute vinovate de săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 326 alin.(2) lit.b) Cod penal, cu numirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 1500 u.c. ,echivalent a xxxxORAS_SATxxxx000 (treizeci mii lei) pentru fiecare.

2. Pentru a se pronunta instanta de fond a constatat, că inculpata **xxxxNUMExxx**, în perioada de timp, începând cu 11.06.2012, având calitatea procesuală de parte vătămată pe cauza penală nr. 2011031796, urmărirea penală a căreia a fost pornită de către procurorul sectorului Buiucani, mun. Chișinău în privința cet. Victor Caciurca, în baza art. 190 alin.(2) lit.c) Cod penal, și care la moment se află la Curtea Supremă de Justiție în vederea examinării cererii de strămutare a cauzei penale date, acționând cu o intenție unică, de comun acord cu cet. **xxxxNUMExxx**, și susținând, că au influență asupra unui procuror din cadrul procuraturii sectorului Buiucani, mun. Chișinău, pentru a-l face să îndeplinească unele acțiuni în exercitarea funcției sale, legate de recalificarea acțiunilor inculpatului Victor Caciurca de pe art. 190 alin.2) lit.c) Cod penal pe art. 190 alin.1) Cod penal, fapt care ar face posibilă împăcarea părților și încetarea procesului penal, fie încetarea procesului penal în ședința de judecată, cu tragerea lui V.Caciurca la răspunderea contravențională, precum și susținând, că au influență asupra unui procuror din cadrul Procuraturii Generale pentru a-l face, să

îndeplinească unele acțiuni în exercitarea funcției sale, legate de susținerea admiterii cererii de strămutare a cauzei penale nr. 2011031796 din judecătoria mun. Bălți la Judecătoria sectorului Buiucani, mun. Chișinău, depusă de către xxxxNUMExxx la Curtea Supremă de Justiție, au pretins, personal 3200 euro (care conform cursului oficial al BNM constituiau 48320 lei) pentru sine, de la Victor Caciurca, bani pe care i-au primit de la ultimul la 14.06.2012 în jurul orei 15:xxxxORAS_SATxxxx în incinta Spitalului municipal Bălți, fiind reținute în flagrant delict.

Inculpata, xxxxNUMExxx, în perioada de timp, începând cu 11.06.2012 acționând cu o intenție unică, de comun acord cu cet. xxxxNUMExxx – parte vămată pe cauza penală nr. 2011031796, urmărirea penală a căreia a fost pornită de către procuratura sectorului Buiucani, mun. Chișinău în privința cet. Victor Caciurca în baza art. 190 alin.2) lit.c) Cod penal și care, la 14.06.2012 se afla ca Curtea Supremă de Justiție, în vederea examinării cererii de strămutare a cauzei penale date, susținând, că au influență asupra unui procuror din cadrul procuraturii sectorului Buiucani, mun. Chișinău, pentru a-l face să îndeplinească unele acțiuni în exercitarea funcțiilor sale, legate de recalificarea acțiunilor inculpatului Victor Caciurca de pe art. 190 alin.2) lit.c) Cod penal pe art. 190 alin.1) Cod penal, fapt, care ar face posibilă împăcarea părților și încetarea procesului penal în sedința de judecată, cu tragerea lui V.Caciurca la răspunderea contraventională, precum și susținând, că au influență asupra unui procuror din cadrul Procuraturii Generale, pentru a-l face să îndeplinească unele acțiuni în exercitarea funcției sale, legate de susținerea admiterii cererii de strămutare a cauzei penale nr. 2011031796 din judecătoria mun. Bălți la Judecătoria sectorului Buiucani mun. Chișinău, depusă de către xxxxNUMExxx la Curtea Supremă de Justiție, au pretins personal 3200 euro (care conform cursului oficial al BNM constituiau 48320 lei) pentru sine, de la Victor Caciurca, bani pe care i-au primit de la ultimul la 14.06.2012, în jurul orei 15:xxxxORAS_SATxxxx, în incinta Spitalului municipal Bălți, fiind reținute în flagrant delict.

3. La data de 04.07.2013, în termen, sentința a fost atacată cu apel de către avocatul inculpatelor Gheorghe Ionaș, care critică sentința și o consideră ilegală, neîntemeiată și posibilă a fi anulată.

Consideră, că sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupunerি, toate dubiile în probarea învinișării, care nu pot fi înălțurate, se interpretează în favoarea inculpatului, nici o dovedă nu are putere probantă dinainte stabilită. Menționează, că

în cadrul cercetării judecătorescă nu au fost prezentate un ansamblu de probe pertinente, concludente și utile, din care ar fi posibil de concluzionat existența elementelor constitutive ale infracțiunii, prevăzute de art. 326 alin.2) lit.b) Cod penal.

Apărarea este de cărarea, că în cadrul cercetării judecătorescă s-a confirmat faptul, că xxx, de comun acord cu organele de poliție, în cazul dat, au organizat un experiment operativ de provocare, prin care au determinat inculpatele să comită o presupusă infracțiune, motive, din care a fost încălcăt dreptul la un proces echitabil a inculpatelor xxxxNUMExxx și xxxxNUMExxx și respectiv nu poate fi dispusă condamnarea acestora, deoarece lipsește fapta prejudiciabilă și persoana prejudiciată. Totodată menționează, că mijloacele bănești, transmise de către xxxxCUSTOM1xxxx, nu aparțineau acestuia, dar organelor de poliție. Între inculpata xxxxNUMExxx și Caciurca Victor erau relații ostile, iar cel din urmă a acționat în scop de răzbunare, inițiativa întâlnirilor și discuțiilor cu privire la procuror au parvenit de la xxxxCUSTOM1xxxx, care nu avea nici un scop real de recunoaștere a prejudiciului material cauzat, circumstanțe ce denotă existența unei provocări. Consideră că, inculpatele xxxxNUMExxx și xxxxNUMExxx nu au avut parte de un proces echitabil, potrivit prevederilor art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și dreptului la respectarea vieții și de familie, garantat de art. 8 a CEDO, aceste încălcări se reflectă în încheierea judecătoriei Bălți din 13 iunie 2012, prin care a fost dispusă autorizarea acțiunilor de urmărire penală și măsurilor operative de investigații. Astfel, instanța de fond a dispusă autorizarea cercetării la fața locului, perchezitionei, ridicarea la locul transmiterii /primirii mijloacelor bănești estorcate pentru depistarea obiectelor și documentelor, ce ar putea avea importanță pentru cauza penală; perchezitiona corporală la cet. xxxxNUMExxx; înregistrarea de imagini, interceptarea și înregistrarea con vorbirilor (în afara celor telefonice) și care au loc între cet. xxxxCUSTOM1xxxx și xxxxNUMExxx și/sau alte persoane, care eventual pot interveni în aceste con vorbiri, cu folosirea tehnicii speciale, însă nu a dat răspunsuri speciale și explicite la necesitatea absolută a imixtiunii în viața privată a cet. xxxxNUMExxx și xxxxNUMExxx. În aceste circumstanțe, ținând cont de faptul, că instanța de fond prin încheierea sa din 13.06.2012 a încălcăt prevederile art. 6 &1 și &2 al Convenției (dreptul la un proces echitabil), prevederile art. 20 a Constituției R.Moldova (dreptul accesului liber la justiție) și art. 8 al CEDO (dreptul la respectarea vieții private și de familie), încălcările date constituie un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care au afectat hotărârea atacată și aceste încălcări reprezintă temeuri relevante și suficiente pentru anularea încheierii Judecătoriei Bălți din 13.06.2012. Menționează, că la baza învinișării, înaintate inculpatele xxxxNUMExxx și xxxxNUMExxx au fost puse probele, obținute în urma acțiunilor de urmărire penală, autorizate de către judecătorul de instrucție. Consideră, că organul de urmărire penală a administrat probe cu încălcarea principiilor legalității și loialității, aducând atingere drepturilor, garantate de Convenția Europeană, iar din aceste mijloace de probă au rezultat fapte sau împrejurări, ce au condus în mod direct și necesar la administrarea în mod legal a altor mijloace de probă (administrarea mijlocului nelegal fiind o condiție "sine qua non" pentru administrarea mijlocului de probă legal), iar acestea urmează a fi excluse din materialele dosarului penal, organul de urmărire penală nefiind în drept să-și fundamenteze învinișarea pe aceste documente derivate. Prin urmare, consideră, că mijloacele de probă obținute în urma cercetării la fața locului, perchezitionei, ridicarea la locul transmiterii, primirii mijloacelor bănești extorcate, pentru depistarea obiectelor și documentelor, ce ar putea avea importanță pentru cauza penală, perchezitiona corporală la xxxxNUMExxx, înregistrarea de imagini, interceptarea și înregistrarea con vorbirilor (în afara celor telefonice) și care au loc între xxxxCUSTOM1xxxx și xxxxNUMExxx, cu folosirea tehnicii speciale și derivate din aceste surse probante, în sensul art. 94 CPP, nu pot fi admise ca probe, urmând a fi excluse din dosar, nu pot fi prezentate în instanță de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau altor hotărâri judecătorescă.

Solicita admiterea apelului înaintat, casarea sentinței instanței de fond, rejudecarea cauzei și adoptarea unei hotărâri noi, prin care xxxxNUMExxx și xxxxNUMExxx să fie achitate pe motiv, că fapta nu intrunește elementele constitutive ale infracțiunii, prevăzute de art. 326 alin.2) lit.b) Cod penal.

4.Verificând actele cauzei, în raport cu argumentele, invocate în apel, audiind participanții la proces, Colegiul penal consideră posibil a admite apelul, cu casarea parțială a sentinței instanței de fond.

Conform art. 415 al. (1) p.2) CPP, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 al. (2) CPP, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Cercetând apelul declarat, în raport cu argumentele aduse în suportul lor, ascultând opiniile participanților la proces, Colegiul penal vine la concluzia, că acestea sînt nefondate, ce urmează a fi respinse.

Concluziinînd o atare soluție, Colegiul penal reține următoarele:

La examinarea cauzei instanța de fond a ținut cont în plină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat probele propuse sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coraborării lor și întemeiat a dedus vinovăția lui N. Chiriac și Iu. Burdina în baza legii respective.

În concluzia respectivă instanța de apel va statua pe prevederile art. 413, 414 CPP, alte prevederi legale, își va argumenta soluția în cauză ținînd cont de probele administrate de către instanța de fond, cercetate în instanța de apel, cît și de alte probe ce au fost prezentate și cercate nemijlocit în instanța de apel, după cum și de toate circumstanțele, stabilite pe cauză.

Potrivit art. 413 al.(3) CPP, *instanța de apel, la cererea părților poate cerceta suplimentar probele administrate în prima instanță și poate administra probe noi; potrivit art. 414 al.(1),(2) CPP, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinici hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei, și în baza oricăror probe n prezentate instanței de apel; instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.*

Astfel, cu referință la probele administrate de către instanța de fond, cercetate suplimentar la cererea părților și în instanța de apel, se reține, că întemeiat au fost reținute ca probe ce demonstrează vinovăția lui N. Chiriac și Iu. Burdina probele indicate de către instanța de fond.

De reiterat, că la probele ce au fost administrate de către instanța de fond, au avut acces în egală măsură toți participanții la proces, find asigurați cu dreptul de a da întrebări, de a primi răspunsuri la întrebările formulate, de a le cerceta și pune în discuție. De acest drept a facilitat și inculpatele N. Chiriac și Iu. Burdina împreună cu apărătorul lor, inculpatele beneficiind în acest sens de dreptul la un proces echitabil, drept prevăzut de art. 6 CEDO.

Inculpata xxxxNUMExxx, fiind audiată în instanța de apel, nu s-a recunoscut vinovată în cele incriminate și a declarat, că pe Victor Caciurca îl cunoaște din anul 2010, din momentul când a încheiat cu el o tranzacție de schimb a automobilelor. Astfel, ea i-a transmis un automobil de model „Nissan Tirrano”, iar Victor Caciurca i-a transmis automobilul de model „BMW 525”. Ulterior, de către organele de drept din Transnistria, automobilul dat i-a fost reținut, ca fiind în căutare. Fiind deposedată de automobil, ea a venit la Victor Caciurca, cerîndu-i, să restituie automobilul său, însă ultimul refuza și evita întîlnirile cu ea. La fel susține, că Victor Caciurca a telefonat-o primul și i-a propus, să-i restituie banii în sumă de 3200 euro. La cerința acestuia a venit în municipiul Bălți, deoarece el era în imposibilitate. Din motivul, că mama acestuia se afla în spital, i-a propus să vină ea acolo. Declara, că a rugat-o pe xxxxNUMExxx, ca să o însوțească, deoarece soțul ei a avut un accident rutier și se afla în spital și nu putea veni cu ea. Mai mult ca atât îi era datoare cu bani acesteia. Înainte de a primi banii de la Victor Caciurca, i s-a cerut un sir de garanții, referitoare la dosarul penal, intentat în privința acestuia, care se examina la judecătoria sectorului Buiucani, mun. Chișinău. După primirea banilor, ea urma să depună o cerere către instanța de judecată de a înceta dosarul dat. La fel a declarat, că a fost terorizată de mai multe ori de către Victor Caciurca, adresându-i un sir de întrebări privitor la dosarul penal, intentat în privința sa. De asemenea a menționat, că de către Victor Caciurca a fost pusă să semneze o declarație, care este anexată la materialele cauzei. Susține, că nu cunoaște procurorul, care participă la examinarea cauzei în privința lui V. Caciurca și că banii i-a primit de la Victor Caciurca pentru automobilul său.

În ședința instanței de apel inculpata xxxxNUMExxx a declarat, că a venit cu xxxxNUMExxx împreună la Bălți, deoarece soțul ei și copilul se aflau internați în spital și ea se afla într-o stare foarte grea. A explicat, că xxxxNUMExxx îi era datoare cu bani în sumă de 7000 euro și din motiv, că avea nevoie de bani, pentru transplant de organe fiului său, dorea ca aceasta să-i întoarcă măcar 3500 euro. Fiul ei în vîrstă de 28 ani este doar cu un rinichi și avea nevoie de tratament. Pentru a-și întoarce banii, a mers cu xxx la Bălți. S-au întîlnit cu xxxxCUSTOM1xxx, care îi datora bani lui xxxxNUMExxx, în incinta spitalului municipal, acolo se trata mama acestuia. În timpul discuției a telefonat de vreo câteva ori pe telefon, însă la acel moment nu a realizat, că tot ce se petreceea era o farsă. Declara, că suma de 3200 euro xxx a luat-o de la xxx pentru automobilul său. La fel a explicat, că până la acel moment nu l-a cunoscut pe xxx și nici pe procurorul, asupra căruia trebuia să influențeze. După ce xxxxNUMExxx a luat banii, ea a fost pusă de către xxx să scrie o recipisă. Mai tîrziu a înțeles, că xxx nu avea intenția să-i restituie banii, tot timpul banii se aflau la el în mână.

Faptul, că inculpatele xxx și xxx nu se recunosc vinovate în cele incriminate, nu poate servi ca temei pentru a adopta o hotărîre de achitare, de vreme ce pe cauză sînt prezente suficiente probe pertinente, concludente, utile, care demonstrează vina acestora.

Cu toate că în ședința instanței de fond și de apel inculpatele xxx și xxx nu s-au recunoscut vinovate în săvârșirea infracțiunii de trafic de influență invocând că inițiatorul întîlnirii a fost xxx și că banii în sumă de 3200 euro au fost transmiși în contul datoriei pentru automobil, dar nu pentru a influența procurorul, referitor la adoptarea unei soluții favorabile pe caz în privința lui xxx, Colegiul penal consideră veridice depozitiile inculpatei xxx pe această faptă criminală, date la urmărire penală.

Potrivit art. 93, 103 CPP, **declarațiile** bănuitorului, **învinsului**, inculpatului, colectate cu respectarea procedurii penale, **sînt probe**, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii.

Astfel, fiind audiată, la data de 14.06.2012 în calitate de bănuitoră, în prezența avocatului, xxxxNUMExxx a declarat, că „*În discuția cu Caciurca Victor, care a ținut un timp îndelungat, eu i-am zis lui, că se va clarifica întrebarea cu examinarea dosarului.*

Astfel, eu i-am zis, că eu am cunoșcuți în organele procuraturii, la care am posibilitate de a rezolva întrebarea lui cu dosarul penal, pentru a fi atras la răspundere administrativă și a nu mai fi atras la o răspundere penală. De asemenea eu i-am spus, că se va clarifica întrebarea cu recalificarea de la aliniatul 2 la aliniatul unu pe dosarul în privința lui” (f.d. 40-41), aceste declarații fiind administrate cu respectarea procedurii penale sunt probe, ce arată la vinovăția inculpatelor în cele incriminate, or, însăși N. Chiriac a recunoscut, că are influență asupra procurorului și banii transmiși vor fi folosiți pentru a-i schimba încadrarea juridică a faptelor lui și a-i ușura răspunderea.

Așa dar, vina inculpatelor se confirmă și prin:

declarațiile martorului **xxx**, care a declarat în ședința instanței de apel, că susține declarațiile, date în instanța de fond și a mai adăugat, că nu ține minte, cine a fost inițiatorul întâlnirii din incinta Spitalului municipal Bălți, însă s-au întâlnit acolo, deoarece maică-sa era internată în spital și el se afla acolo. A hotărât, să se întâlnească cu inculpatele, deoarece de o perioadă mai mare de timp era amenințat de ele, pentru a întoarce banii. Permanent la telefon vorbea cu **xxxxNUMXXXX**, ea prezentându-se ca mătușa lui **xxxxNUMXXXX**. N. Chiriac tot timpul schimba suma de bani, ce o cerea. La început a cerut suma de 2000 euro, apoi suma de **xxxxORAS_SATxxxx00** euro, spunând că trebuie să dea și la procuror, pentru a se clarifica cu dosarul penal. Aceste discuții au apărut, după ce a fost intentat dosarul penal în privința sa. Din discuția lor el a înțeles, că 500 euro trebuie să-i dea procurorului, pentru a se clarifica cu dosarul penal în privința sa, deoarece are careva influențe. A declarat, că de multe ori era telefonat chiar și în timpul noptii de către niște persoane, care se prezintau ca colaboratori de poliție, și era invitat în afara orașului, pentru a discuta pe marginea dosarului penal în privința sa. Erau cazuri, când era telefonat și la orele 04.00 dimineață, prezentându-se ca colaboratori de poliție. Odată **xxx** a venit cu automobilul, în automobil fiind 5 persoane, care l-au amenințat. Toate acestea l-au făcut să apeleze la organele de drept. La încheierea tranzacției lor cu automobilele, el tot timpul discuta cu **xxx**, **xxx** se afla într-o parte, el a văzut-o doar o singură dată. Când s-au început toate aceste probleme, el era de acord să-i întoarcă automobilul care costa **xxxxORAS_SATxxxx00** euro. Nu cunoștea, că automobilul în cauză este cu probleme. **xxxxNUMXXXX** î-l telefona permanent și î-l amenința. Tot ea l-a telefonat și și l-a anunțat, că dosarul în privința lui nu va fi examinat la Bălți, ci va fi examinat la Chișinău. Ea știa totul din timp. Ea tot timpul î-i spunea, că are relații în toate instanțele. Ele i-au spus, că **cinci sute de euro trebuie de dat procurorului, pentru a înceta dosarul penal**. A pregătit suma de 3200 euro, în care intră 500 euro pentru procuror, mașină și alte cheltuieli.

Declarațiile martorului, enunțat mai sus, săn în deplină coroborare cu cele declarate de către **xxx** în calitate de bănuitoră și împreună cu alte probe/ce vor fi enunțate mai jos/ formează un probatoriu relevant, ce demonstrează vina inculpatelor în cauză.

Astfel, vina inculpatelor **xxx** și **xxx** se confirmă și prin:

- procesele-verbale de efectuare a interceptării și înregistrării imaginilor convorbirii din 14.06.2012 dintre **xxx**, **xxx** și **xxx**, stenogramele acestora și procesele-verbale de apreciere a informațiilor, ce au importanță pentru cauza penală, din care rezultă, că **xxx** și **xxx** l-a asigurat pe **xxx**, că î-l cunosc pe procurorul, ce investighează cauza penală în privința lui, și, pentru suma de 500 euro, ce urma să le-o da **xxx** pentru a o transmită procurorului, intenționează să influențeze asupra lui, ca să recalifice acțiunile lui **xxx** la aliniatul I, ce va avea ca urmare posibilitatea aplicării unei pedepse sub formă de amendă până la 600 lei, să se împace sau să fie aplicate prevederile art. 55, fiindu-i numită o sanctiune contravențională (f.d. 47-64);

- Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 14.06.2012 (f.d. 34-35), potrivit căruia **xxx**, aflându-se în sala de intrare în Spitalul municipal Bălți, a predat benevol suma de 3200 euro, primiți de la **xxx**;

- copia proceselor-verbale ale ședinței de judecată din 01 și **06 iunie 2012** pe cauza penală în privința lui **xxxxCUSTOM1xxxx** în săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 190 al. (2) lit. c) CP, din care rezultă, că procurorul participant pe cauză a înaintat demers, prin care a solicitat strămutarea cauzei penale spre examinare la judecătoria sectorului Rîcani Buiucani, m. Chișinău, demers, ce a fost susținut de către partea vătămată **xxx** (f.d. 333-334, 335)

Probele, enunțate mai sus, administrate de către instanța de fond, cercetate adăugător în instanța de apel, coroborează între ele, sunt pertinente, concludente, în totalitatea lor demonstrează vina inculpatelor.

Cu referință la argumentele aduse de partea apărării în suportul apelului declarat, Colegiul penal reține următoarele.

Nu pot fi reținute ca temei pentru desființarea sentinței susținerei părții apărării, precum că inculpatele **xxxxNUMXXXX** și **xxxxNUMXXXX** nu au avut parte de un proces echitabil, potrivit prevederilor art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și dreptului la respectarea vieții private și de familie, garantat de art. 8 a CEDO, încălcări se reflectă, la părerea apărării, în încheierea judecătoriei Bălți din 13 iunie 2012, prin care a fost dispusă autorizarea acțiunilor de urmărire penală și măsurilor operative de investigații pe motiv, că această încheiere nu a fost motivată.

În acest aspect, Colegiul penal reține, că, într-adesea, în jurisprudență sa Curtea a notat, că dacă instanța națională nu motivează argumentat poziția sa în hotărârea, pe care o adoptă, aceasta riscă să dea naștere unor îndoieri cu privire la eficacitatea examinării cauzei. Curtea reiterează, de asemenei, că articolul 6 & 1 obligă instanțele să își motiveze hotărârile lor, **dar nu poate fi înțeleasă că aceasta este obligată să răspundă detaliat la fiecare argument. Însă această obligație de motivare poate varia în funcție de esența fiecărei cause în parte.**

Așadar, reesind din aceste prevederi legale, instanța de apel consideră, că instanța de fond, la emitera încheierii din 13.06.2012, n-a comis abateri de la cerințele art. 6 CEDO, așa cum se pretinde de partea apărării, or, prin această încheiere nu s-a rezolvat fondul cauzei, ce ar fi necesitat o motivare detailată a circumstanțelor de fapt și de drept, ci s-a dispus autorizarea acțiunilor de urmărire penală și măsurilor operative de investigații, motivarea fiind în aspectul respectării de către organul de urmărire penală a normelor de procedură penală la efectuarea acestor acțiuni de urmărire penale și drepturilor, garantate de Constituție a celor vizăți în încheiere. Afirmația părții apărării, că prin acțiunile de urmărire penală, ce au fost autorizate prin încheierea nominalizată, s-ar fi încălcat

prevederile art. 8 a CEDO, este pur declarativă, nefiind adus nici un argument de ingerință în viața privată a lui xxx și xxx. Prin urmare, susținerile apărării la acest compartiment, nu se confirmă obiectiv prin nimic, susținerile respective fiind doar declarative.

În contextul celor menționate mai sus, nu pot fi reținute ca fiind relevante și susținerile părții apărării precum că nu pot fi admise ca probe, urmând a fi excluse din dosar, mijloacele de probă, obținute în urma cercetării la fața locului, percheziției, ridicarea la locul transmiterii, primirii mijloacelor bănești extorcate, percheziția corporală la xxxxNUMExxx, interceptarea și înregistrarea con vorbirilor care au avut loc între xxx și xxxxNUMExxx, cu folosirea tehnicii speciale și cele derivate din aceste surse probante, or, probele date au fost colectate cu respectarea cerințelor Codului de procedură penală și sunt admisibile pe caz.

Tot odată, Colegiul penal reține, că în ședința instanței de apel, nu s-au stabilit circumstanțe și motive, care ar servi ca temei pentru desființarea concluziilor, privitor la viinovăția lui xxx și xxx, nu s-au stabilit factori, care ar afecta proberile, ce au fost puse la baza sentinței de condamnare.

Astfel, instanța de apel conchide, că vinovăția inculpatelor a fost confirmată prin șirul de probe, cercetate în ședința instanței de fond, ce coraborează între ele și careva divergențe între declarațiile martorilor xxx și xxx, ce au fost puse la baza sentinței de condamnare, și materialele cauzei, care ar trezi dubii, nu au fost reținute.

Instanța de apel nu are dubii în obiectivitatea declarațiilor martorilor xxx și xxx, or, declarațiile lor sunt consecvente, atât pe parcursul urmăririi penale cât și din ședința de judecată, și colaborează între ele, declarații susținute de către martorul xxx și în ședința instanței de apel, care coraborează cu probele scrise și anume cu declarațiile inculpatei xxx, date la urmărirea penală în calitate de bănuitură, descrise mai sus, cât și cu procesele-verbale de efectuare a interceptării și înregistrării imaginilor con vorbirii din 14.06.2012 dintre xxx, xxx și xxx, stenogramele acestora, cât și procesul-verbal de cercetare la fața locului din 14.06.2012.

Prin urmare, reesind din cele menționate mai sus, Colegiul penal consideră neîntemeiate și lipsite de suport juridic argumentele, invocate de către avocatul Gh. Ionaș în apelul depus. Pentru aceste considerente, motive pentru casarea sentinței în legătură cu argumentele invocate lipsesc.

Concomitent, se apreciază, că există temei legal pentru casarea hotărârii atacate în partea aplicării pedepsei inculpatelor xxx și xxx, deoarece la soluționarea chestiunii respective nu s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art.art. 61 și 75 CP.

În procesul de individualizare a pedepsei aplicate, Colegiul penal ia în vedere cerințele generale, prevăzute de art. 75 CP, respectiv gradul de pericol social generic și concret al faptelor săvârșite, relevat de limitele de pedeapsă, prevăzute de lege, împrejurările concrete de săvârșire, natura infracțiunii, urmarea produsă și persoana inculpatelor, care se caracterizează pozitiv la locul de trai și de muncă.

Conform art. 75 CP, la stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă, instanța de judecată ține cont și de *condițiile de viață ale familiei inculpatului*. Luând în considerație, că inculpata xxxxNUMExxx are la întreținere doi copii minori, unul fiind bolnav cât și mama bolnavă, iar inculpata xxxxNUMExxx are la întreținere trei copii, doi fiind minori, dintre care unul este invalid, circumstanțe, ce se consideră de către instanță ca exceptionale, Colegiul penal, în baza art. 79 Cod penal, consideră necesar a le numi inculpatelor o pedeapsă sub formă de amendă, însă sub limita minimă, prevăzută de legea penală, prevăzută pentru infracțiunea, reținută în sarcina lor, considerându-se, că prin asta pedeapsă se va asigura atingerea scopului pedepsei.

5. Conducându-se de art. 415 al. (1) pct. 1) pct. 2), art. 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D e c i d e :

Admite apelul, declarat de către avocatul Gheorghe Ionaș în interesele inculpatelor xxxxNUMExxx și xxxxNUMExxx, împotriva sentinței judecătoriei Bălți nr. 1-253/13 din 19 iunie 2013, sentință, care parțial se casează cu pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

xxxxNUMExxx Stefan și xxxxNUMExxx se consideră condamnate în baza **art. 326 al. (2) lit.b) Cod penal** cu numirea pedepsei, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, de **amendă** în mărime de **500 (cinci sute) unități convenționale**, ce constituie **10000 (zece mii) lei pentru fiecare**.

În latura corpuriilor delictelor se mențin dispozițiile instanței de fond.

Decizia e susceptibilă spre executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de xxxxORAS_SATxxxx de zile de la pronunțarea deciziei motivate.

Președintele ședinței

Judecători

Notă: Decizia motivată pronunțată public la data de 14 mai 2014.

